

FIŻKA (2) *sb f*

A *sg* fiżkę (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (te same przykłady); poza tym XVII w. w innym znaczeniu.

Dem. od „figa” w nie zaświadczonym u nas znaczeniu szyderczego gestu polegającego na charakterystycznym złożeniu palców u dłoni [figa – (aliter in ludicro sed parum honeste) manus in obscenum modum formata Cn] (2) :

Zwroty: »za fiżkę [kogo] sobie ważyć« = nisko sobie cenić, mieć za nie (1): zawniście wczenni ludzie w wielkych wadze byli/ myślcą przedniemyśle/ łalkę/ miłość/ y zachowane v ludzi dzyerżeli/ nye tak yako dzis v nyekthorych tányeyą á zá fiżkę ye łoby ważą GliczKsiąż N6.

»[komu] fiżkę w nos zadać« = zelżyć, zniesławić [figę, komu pokazać – Graeci et Romani digitum infamem id est medium erectum caeteris compressis porrigebant contemptus causa [...] vicinum gardzę Cn] (1): Otoż yakyey tu zelżywości dostał Alexander [Attalus sugerował że jest on bękartem]/ może tho káżdci obaczyć/ iż mu fiżkę też iednę wnos zadano/ yako komu podlełfemu GliczKsiąż C.

WG